

PAKISTANSKA SIROČAD i NAPUŠTENA DJECA

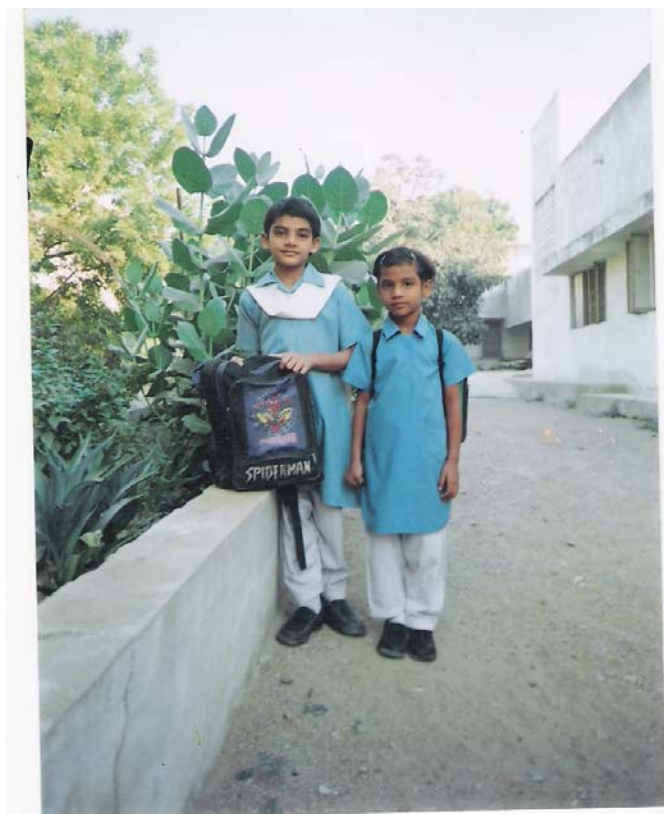

PERSICLA

SAVAIRA

Ove dvije djevojčice morale su 2006. godine prekinuti školovanje. Otac im je bio teški ovisnik i umro je. Majka im se preudala i ostavila ih. Brigu o njima preuzeli su Inderyas Sardar i njegova žena Fareeza u listopadu 2006. Djevojčice su se u ožujku 2007. vratile u školu, Persicla u 1., a Savaira u 2. razred.

Godine 2008. djeca su u obitelji dobila ljubav i njegu, medicinsku i psihološku skrb. U dobroj su školi i umjesto javnim prijevozom, koji je u Pakistanu za djecu jako opasan, vozile su se školskim kombijem. U večernjim satima imale su privatnu pouku. Prošle su godišnje ispite i upisale su se u viši razred: Persicla u 2., a Savaira u 3. razred. 2009. godine obje su prešle u viši razred: Persicla u 3., a Savaira u 4. razred.

ANITA ARSHAD

2007. godine, nakon završenog drugog razreda morala je napustiti školu, budući da su joj oba roditelja umrla. Bila je smještena u nekom internatu, ali je zatim izbačena jer nitko od rodbine nije mogao plaćati smještaj i školarinu. Tijekom boravka u internatu puno je pobolijevala zbog psihičkog šoka izazvanog smrću oba roditelja. Često je imala napadaje i nije mogla dobro učiti. U svibnju 2008. godine došla je u obitelj Inderyasa Sardara i njegove žene Fareeze, gdje su joj bile osigurani njega i školovanje. Za nju je novo mjesto bila velika promjena, jer je opet živjela u obiteljskom ozračju. Zajedno s kćerima obitelji Sardar i s drugom udomljenom djecom sudjelovala je na obiteljskom čitanju Biblije i molitvama, redovito je išla u crkvu, na razonodu i dr. Kad je bila bolesna ili imala psihičke smetnje dobivala je potrebnu njegu. Danas je ona opet vrlo zdravo dijete. Kad je došla u obitelj, imala je završen samo 2. razred, no budući da je imala više godina od drugih, stavili su je u 4. umjesto u 3. razred. Marljivo je učila i u ožujku 2009. godine uspješno je položila godišnje ispite te prešla u 5. razred. Ona je najveselija od sve djece, uvijek nasmiješena i uvijek uspije razveseliti djecu i odrasle. Obitelj je zahvalna Bogu za njezin čudesni oporavak od duševnih rana, jer više nema napadaje, kao i za njezin napredak u školi.

Smiješak na licima djevojčica na dan podjele svjedodžbi (ožujak 2009.: Anita u 5. razredu, Savaira u 4. i Persicla u 3)

ZARISH ARSHAD

Zarish je Anitina starija sestra. Ona je vrlo ljubazna i brine se za svakog u kući. Brine se za manju djecu, a posebnu pažnju iskazuje kad se netko razboli, bilo mlađi, bilo stariji. Vrlo je uredna i voli raditi. Tu je pažljivost naslijedila od svoje majke, koja se također uvijek rado za sve brinula. Nakon smrti svoga oca 2004. brinula se za svoju majku. Nije mogla nastaviti školovanje. Majka joj je umrla 2006. Neko vrijeme boravila je u internatu zajedno sa svojom mlađom sestrom Anitom i bratom Daudom. I ona je prolazila kroz duševne smetnje zbog smrti oba roditelja. Često je patila od visoke temperature i napadaja. Zajedno s mlađim bratom i sestrom morala je napustiti internat zbog bolesti i nemogućnosti plaćanja. Nitko od rođaka nije mogao redovito plaćati njihov smještaj i školovanje. U svibnju 2008. zajedno s mlađom sestrom Anitom udomila ju je obitelj Inderyasa Sardara i njegove žene Fareeze. Kad je došla k njima imala je završen tek 3. razred. Nastavnici u novoj školi željeli su je upisati u 7. razred, budući da je imala već 15 godina. Obitelj se složila da se upiše u 6. razred u nadi da će moći nadoknaditi sve predmete. Hrabro se borila, ali budući da je imala slabo predznanje i da je propustila 4. i 5. razred, nije uspjela završiti razred. Nastavnici su procijenili da je u nekim predmetima još uvijek slaba, pa je obitelj odlučila da još godinu dana nadoknađuje praznine. Njezino se zdravlje jako poboljšalo kad joj je ponovno pružena obiteljska njega. Dobiva prikladnu hranu, odmor i vrijeme za učenje i razonodu, te prije svega redovito vrijeme jutarnje, večernje i obiteljske noćne molitve, te čitanja Biblije u skladu s liturgijskim kalendarom. U prvih 6 mjeseci boravka u obitelji bila je vrlo nemirna, patila od nesanice i često je plakala sjećajući se pokojnih roditelja, no sada se smirila. Uživa miran san i ujutro se budi svježa. Također se i više zanima za učenje. Nadamo se da će ove godine biti uspješnija u školi. Molimo vas da se molite za nju i za svu drugu djecu.

KISHWAR GEORGE

Pripada vrlo siromašnoj obitelji. Roditelji su joj vrlo stari. Ima sestru i brata. Sestra je starija i udana je. Brat je mlađi. Kishwar i njezin mlađi brat napustili su školu, jer se obitelj preselila u mjesto udaljeno 1200 km, gdje su se borili za svagdašnji kruh. Otac joj se teško razbolio i nije mogao raditi. Majka joj je dobila posao čistačice u jednoj privatnoj bolnici, s vrlo malom plaćom s kojom nije mogla prehraniti obitelj. Dala je malu djevojčicu od 11 godina u muslimansku obitelj da bude kućna pomoćnica, tj. da mete, pere suđe, kuha i radi ostale kućanske poslove za vrlo nisku plaću. Iako su tako njezini roditelji dobili nešto novaca, ona je izgubila nadu da će se ikada vratiti u školu, steći neku kvalifikaciju i biti bolja podrška svojoj obitelji. Budućnost joj je bila upitna. Fareeza je doznala za njezine prilike i željela joj je pomoći. Djevojčica je udomljena u njihovoj obitelji koja je ostala iznenađena da tako mala djevojčica zna raditi sve vrste teških poslova. Obitelj ju je odlučila prikladno školovati i našla joj je privatnog učitelja budući da nekoliko godina nije išla u školu. Godinu dana pohađala je privatne pouke. Školu je napustila u 4. razredu, a nakon godinu dana pouke primljena je u redovitu školu u 6. razred. Bila je vrlo marljiva i položila je sve svoje godišnje ispite. Prošle godine je pohađala 9. razred, a ove 2009. godine treba položiti ispit. Njezina je škola otvorila i 10. razred. Ona je sada u završnom razredu. Ima na raspolaganju vrijeme za pohađanje nastave, pisanje školskih zadaća, školska natjecanja, igre itd. Kućanski poslovi raspoređeni su na svu djecu koja ih vrlo odgovorno obavljaju. Kishwar dobiva i duhovno vodstvo. U obitelji je našla ljubav i potporu, a s osiguranom će budućnosti moći biti bolja potpora i svojoj obitelji. Zabrinuti smo za njezinu obitelj, jer su joj i majka i otac teško bolesni i ne mogu raditi nikakav posao. Obitelj Inderyasa Sardara novčano im je pomagala u liječenju i u obiteljskim potrebama. Njihov sin, djevojčin mlađi brat, radi kao nekvalificirani radnik i prima vrlo malu plaću. Inderyasova obitelj rado bi im više pomagala i preporučuje ih u molitve da se nađe način kako bi im se pomoglo.

U 1. redu slijeva nadesno: Savaira, Anita i Persicla sa svjedodžbama;
u 2. redu stoje Kishwar George, gđa Fareeza Inderyas i Zarish Arshad

ZAHVALA
ZA VELIKODUŠNU NOVČANU POMOĆ
VELIKO HVALA
ČLANOVIMA FRANJEVAČKOG SVJETOVNOG REDA
U ZAGREBU, U HRVATSKOJ

ZA VAŠU

PREDIVNU KRŠĆANSKU I FRANJEVAČKU LJUBAV
KOJU STE NAM ISKAZIVALI TIJEKOM 2008. i 2009. GODINE
šaljući nam redovitu novčanu pomoć za siročad za koju se brinemo.

Neka vas sve Bog obilno blagoslovi što ste postali izvor nade i života za napaćenu djecu,
i SJAJAN PRIMJER ZA MNOGE KOJI ĆE NAM SE PRIDRUŽITI
u ovom poslanju idući vašim stopama kad jednog dana ova siročad osnuje svoje vlastite
domove i škole sa svom franjevačkom i obiteljskom ljubavlju u Božjoj nazočnosti.

IZAZOVI I CILJEVI KOJI SU PRED NAMA

Bog nam je do sada pomagao preko vas i preko sve braće i sestara koji su vam se pridružili u prikupljanju sredstava za pomoć siročadi i napuštenoj djeci.

Uspjeli smo u onome što ste do sada pročitali zahvaljujući isključivo vama koje je Bog učinio pomoćnicima i mostom između siročadi i Franjevačkog svjetovnog reda i ostalih prijatelja u vašoj zemlji.

DJECA KOJA JOŠ UVIJEK ČEKAJU DA IH UDOMIMO, a koja su spomenuta u prvom pozivu u pomoć:

MIRAB: najmlađa sestra Persicle i Savaire, sada ima 5 godina i željeli bismo joj pružiti prikladnu izobrazbu i njegu.

DAUD: najmlađi brat Zarish i Anite, koji ima 8 godina, a već dvije godine ne ide u školu; on je prepušten ulici i u opasnosti je da ga otmu kriminalci ili da postane ovisnik. Za njega bi trebalo što hitnije nešto učiniti, da bi mogao izrasti u zrelu i odgovornu osobu.

ASHFAQ: mlađi brat Kishwar koji radi kao radnik u tvornici; željeli bismo se pobrinuti za njezinu naobrazbu i njemu dati priliku da zarađuje dovoljno novaca da bi njihovi siromašni i bolesni roditelji i starija sestra mogli zdravo i mirno živjeti.

CILJ SMJEŠTANJA 10 SIROČADI I NAPUŠTENE DJECE TIJEKOM 2009.:
Željeli bismo udomiti 10 siročadi tijekom 2009. godine i omogućiti im skrb, školovanje i oporavak. Budući da je naš dom malen, trebat će nam veća kuća gdje bi bilo dovoljno mjesta.

PRIJEVOZ: Hitno nam je potrebno vozilo za prijevoz djece u školu, crkvu i dr.

HITNE POTREBE:

STAVAK	IZNOS	REDOVITOST
ŠKOLARINA ZA 10 DJECE	50 eura mjesečno po djetetu	redovito
Najam kuće	200 eura mjesečno	redovito
Kombi	6500 eura	jednokratno

Inderyas Sardar, FSR, Pakistan